

- 1) z miasta Strzelce Opolskie obszar o powierzchni 1.352 ha i włącza się go do gromady Strzelce Opolskie,
- 2) z gromady Rozmierz część obszaru wsi Rozmierka o powierzchni 139,00 ha i włącza się ją do miasta Strzelce Opolskie

w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Szczegółowego określenia przebiegu granicy miasta Strzelce Opolskie dokona Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu w drodze zarządzenia. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

88

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 18 marca 1972 r.

w sprawie zwolnień od należności celnych oraz od ograniczeń przywozu i wywozu przedmiotów przewożonych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Na podstawie art. 15 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy przedmiotów przewożonych przez granicę w obrocie pozaplanowym między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną, dokonywanym przez obywateli tych państw.

2. W rozumieniu rozporządzenia określenie „przeznaczenie do użytku osobistego, domowego, na pamiątki i upominki” oznacza przedmioty przeznaczone na potrzeby osoby w czasie podróży i pobytu za granicą oraz na potrzeby przekraczającego granicę, odbiorcy i ich rodzin, a przedmioty o charakterze pamiątek i upominków również dla innych osób — wszystko w rozsądnych granicach.

§ 2. 1. Zwalnia się od cła i ograniczeń przywozowych i wywozowych przedmioty, których rodzaj i ilość wskazuje na przeznaczenie do użytku osobistego, domowego, na pamiątki i upominki, jeżeli przedmioty te przewożone są przez osoby przekraczające granicę albo nadane zostały do przewozu publicznemu przedsiębiorstwu przewozowemu przez obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub Niemieckiej Republiki Demokratycznej z terytorium i na terytorium tych państw.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do samochodów.

3. Zwolnienie określone w ust. 1 nie obejmuje przesyłek przywiezionych z państwa trzeciego na terytorium jednego z państw wymienionych w ust. 1, z przeznaczeniem dalszego ich przywozu na terytorium drugiego z tych państw.

§ 3. 1. Ocena, czy przewożone przedmioty odpowiadają pod względem rodzaju i ilości przepisom § 2, należy do organów celnych.

2. Przedmioty, które stosownie do ust. 1 nie podlegają zwolnieniu od należności celnych, odprawia się na zasadach ogólnych.

§ 4. Przewóz przedmiotów, których obrót jest na mocy odrębnych przepisów zabroniony lub poddany ograniczeniom ze względu na dobro lub bezpieczeństwo publiczne, zdrowie ludzi, ochronę zwierząt, roślin, dóbr kultury, interes dewizowy, może nastąpić z zachowaniem wymagań odpowiednich przepisów.

§ 5. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 18 lutego 1963 r. w sprawie zwolnień od należności celnych i stosowania odprawy celnej warunkowej w pogranicznym ruchu turystycznym pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną (Dz. U. Nr 8, poz. 49),
- 2) zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 17 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnień od należności celnych przywozowych i ograniczeń dla osób zatrudnionych lub uczących się za granicą (Monitor Polski Nr 43, poz. 349).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: K. Olszewski

89

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 marca 1972 r.

w sprawie zapobiegania pożarom lasów i obiektów budowlanych powstającym w wyniku wypalania łąk i wrzosowisk.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 120 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się na terenach łąk i wrzosowisk w odległości do 100 m od lasów, obiektów przemysłowych, składów i innych zabudowań dokonywania czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, a w szczególności:

- 1) spalać pokrywę gleby i pozostałości roślinne,
- 2) rozniecać ogniska, pozostawiać lub przenosić palące się albo tłące się przedmioty oraz korzystać z otwartego płomienia, jak również porzucać nie wygaszone zapalki i niedopałki papierosów,
- 3) używać na parowozach dmuchaw oraz manipulować na rusztach palenisk,

4) używać ciągników bez zabezpieczenia rur wydechowych iskrochronami.

§ 2. 1. Wypalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych na terenach łąk i wrzosowisk w odległości ponad 100 m od lasów, obiektów przemysłowych, składów i innych zabudowań wymaga zezwolenia:

- 1) na terenie gromad — biura gromadzkiej rady narodowej,
- 2) na terenie osiedli i miast — miejscowej jednostki straży pożarnej.

2. Zezwolenie dotyczące terenów położonych w odległości od 100 do 500 m od lasu wymaga ponadto uzgodnienia z właściwym nadleśnictwem.

3. W zezwoleniu należy określić warunki wypalania pokrywy gleby i pozostałości roślinnych, zapewniające maksymalne bezpieczeństwo pożarowe.

§ 3. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia sprawują służba rolna, służba leśna, straż ochrony kolei, straż przemysłowa, jednostki straży pożarnej oraz organy Milicji Obywatelskiej.

§ 4. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40, poz. 303).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Ociepka

90

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 stycznia 1972 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 2 lub artykułem 18 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do tej konwencji w niżej podanych terminach:

Maroko dnia 18 grudnia 1970 r.

z zastrzeżeniem, że Królestwo Maroka nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 22 konwencji, w myśl którego jakikolwiek spór między dwoma lub więcej Państwami Stronami konwencji, dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji, ma być przekazany — na wniosek którejkolwiek ze stron w sporze — do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym wypadku zgoda wszystkich stron w sporze;

Nepal dnia 30 stycznia 1971 r.

z zastrzeżeniem, że Nepal nie uważa się za związany postanowieniem artykułu 22 konwencji, w myśl którego jakikolwiek spór między dwoma lub więcej Państwami Stronami konwencji, dotyczący interpretacji albo stosowania konwencji, ma być przekazany — na wniosek którejkolwiek ze stron w sporze — do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości;

Republika Środkowoafrykańska	dnia 16 marca	1971 r.,
Malta	dnia 27 maja	1971 r.,
Jamajka	dnia 4 czerwca	1971 r.

z następującym zastrzeżeniem: „Konstytucja Jamajki zabezpiecza i gwarantuje każdej osobie na Jamajce podstawowe prawa i wolności osobiste niezależnie od rasy lub miejsca pochodzenia. Konstytucja przewiduje odpowiednie postępowanie prawne, które jest przeprowadzane w wypadku naruszenia przez państwo lub jednostkę jakiegokolwiek z tych praw. Ratyfikacja niniejszej konwencji przez Jamajkę nie oznacza przyjęcia zobowiązań wykraczających poza granice konstytucyjne ani też przyjęcia zobowiązania do wprowadzenia postępowania innego niż to, które przewiduje Konstytucja.”;

Kamerun	dnia 24 czerwca	1971 r.,
Francja	dnia 28 lipca	1971 r.,
Peru	dnia 29 września	1971 r.,
Chile	dnia 20 października	1971 r.,
Lesotho	dnia 4 listopada	1971 r.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Maroka dnia 17 stycznia 1971 r., Nepalu dnia 1 marca 1971 r., Republiki Środkowoafrykańskiej dnia 15 kwietnia 1971 r., Malty dnia 26 czerwca 1971 r., Jamajki dnia 4 lipca 1971 r., Kamerunu dnia 24 lipca 1971 r., Francji dnia 27 sierpnia 1971 r., Peru dnia 29 października 1971 r., Chile dnia 19 listopada 1971 r. oraz Lesotho dnia 4 grudnia 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski